

4-Giới Phát Khởi Lại Việc Tranh cãi:

Phật tại thành Vương xá, Lục quần Tỳ kheo tánh ưa gây gỗ, khi Lục quần Tỳ kheo gây gỗ với Tỳ kheo khác, Tăng đã như pháp quyết đoán sự việc rồi, Lục quần cũng biết sự việc đã như pháp quyết đoán rồi vẫn muốn phát khởi trở lại nên nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này xử đoán như thế là sai, xử đoán sai nên xử đoán trở lại, dứt diệt sai nên dứt diệt lại”, như thế khiến cho Tăng chưa bị phá liền bị phá, đã bị phá rồi thì không thể hòa hợp lại được; việc chưa sanh tranh cãi liền sanh tranh cãi, đã tranh cãi rồi thì không thể dứt diệt được. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?”, Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo khi Tăng đã như pháp quyết đoán sự việc xong rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: Các Trưởng lão... giống như đoạn văn trên. Như thế khiến cho Tăng chưa bị phá... giống như đoạn văn trên cho đến câu không thể dứt diệt được”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo khi Tăng đã như pháp quyết đoán việc tranh cãi xong rồi mà còn phát khởi trở lại thì phạm Ba-dật-đề.

Như pháp quyết đoán là như pháp như luật như Tỳ-ni, như lời Phật dạy. Tranh cãi phân biệt có bốn: Tướng ngôn tránh, vô căn tránh, phạm tội tránh và thường sở hành tránh. Phát khởi trở lại là nói rằng: quyết đoán sai, dứt diệt sai. Về người phân biệt có năm: Người trụ lâu, người khách, người thọ dục, người làm yết ma và người bị yết ma.

Tướng phạm trong giới này là đối với Tướng ngôn tránh nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Tướng ngôn tránh tướng là Vô căn tránh hay Phạm tội tránh hay là Thường sở hành tránh biết đã như pháp dứt diệt rồi và tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại nói giống như trên thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Vô căn tránh tướng là Vô căn tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Phạm tội tránh tướng là Phạm tội tránh hay là Thường sở hành tránh hay là Tướng ngôn tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Phạm tội tránh tướng là Phạm tội tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã

như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Phạm tội tránh tướng là Thường sở hành tránh hay là Tướng ngôn tránh hay là Vô căn tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Thường sở hành tránh tướng là Thường sở hành tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Đối với Thường sở hành tránh tướng là Tướng ngôn tránh hay là Vô căn tránh hay là Phạm tội tránh, nếu Tỳ kheo cự trụ biết đã như pháp dứt diệt rồi, tướng đã như pháp dứt diệt rồi mà còn phát khởi trở lại, nói rằng: “Các Trưởng lão, việc này đã quyết đoán sai, dứt diệt sai nên quyết đoán trở lại” thì phạm Ba-dật-đề. Bốn hạng người sau là khách Tỳ kheo, Tỳ kheo thọ dục, Tỳ kheo làm yết ma và Tỳ kheo bị yết ma cũng giống như vậy.

Nếu Tỳ kheo đối với sự việc đã như pháp diệt tránh rồi, tướng đã như pháp diệt tránh rồi mà còn phát khởi trở lại thì phạm Ba-dật-đề; nếu tướng là không như pháp diệt tránh mà phát khởi trở lại cũng phạm Ba-dật-đề.; nếu nghi là không như pháp diệt tránh mà phát khởi trở lại cũng phạm Ba-dật-đề.

Nếu Tỳ kheo đối với sự việc không như pháp diệt tránh mà tướng là đã như pháp diệt tránh còn phát khởi trở lại thì phạm Đột-kiết-la; nếu tướng đã như pháp diệt tránh mà còn phát khởi trở lại cũng phạm Đột-kiết-la; nếu nghi là đã như pháp diệt tránh mà phát khởi trở lại cũng phạm Đột-kiết-la. Nếu sự việc không như pháp diệt tránh tướng không như pháp diệt tránh mà phát khởi trở lại thì không phạm.